

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR

Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana

T: 01 478 70 00

F: 01 478 74 25

E: gp.mop@gov.si

www.mop.gov.si

Številka: 007-312/2019/29
Ljubljana, 25. 9. 2019
EVA 2019-2550-0037
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE gp.gs@gov.si
ZADEVA: Uredba o spremembi in dopolnitvah Uredbe o zavarovanih prosto živečih živalskih vrstah – predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi šestega odstavka 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije naseji dne sprejela
SKLEP:
Vlada Republike Slovenije je izdala Uredbo o spremembi in dopolnitvah Uredbe o zavarovanih prosto živečih živalskih vrstah, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.
Stojan TRAMTE GENERALNI SEKRETAR
Prejmejo:
- Ministrstvo za okolje in prostor, - Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano - Ministrstvo za finance - Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
/
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
mag. Tanja Bolte, generalna direktorica Direktorata za okolje, Ministrstvo za okolje in prostor, dr. Peter Skoberne, Sektor za ohranjanje narave, Ministrstvo za okolje in prostor, mag. Sabina Jereb, Sektor za ohranjanje narave, Ministrstvo za okolje in prostor
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:
/
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:
/
5. Kratek povzetek gradiva:
Šakal je v Sloveniji z Uredbo o zavarovanih prosto živečih živalskih vrstah (Uradni list RS, št. 46/04, 109/04, 84/05, 115/07, 32/08 – odl. US, 96/08, 36/09, 102/11, 15/14 in 64/16; v nadaljnjem besedilu: uredba) zavarovana vrsta, zato je možno v populacijo šakala posegati le izjemoma in pod posebnimi

pogoji. V zadnjem desetletju se je vrsta razširila po Sloveniji in je v ugodnem stanju ohranjenosti ter je zaradi večanja populacije in območja razširjenosti potrebno redno upravljanje s populacijo. To je možno v okviru obstoječega sistema upravljanja z divjadjo, ki zagotavlja upravljanje s ciljem njene ohranitve zlasti 2. in 4. člen Zakon o divjadi in lovstvu (Uradni list RS, št. 16/04, 120/06 – odl. US, 17/08, 46/14 – ZON-C in 31/18, v nadaljnjem besedilu: zakon o divjadi). Upravljanje z divjadjo temelji na rednem spremljanju stanja in se načrtuje strateško (desetletni načrti) in letno, kar zagotavlja celovito trajnostno gospodarjenje z vrsto v smislu 16. člena Zakon o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 96/04 – uradno prečiščeno besedilo, 61/06 – ZDru-1, 8/10 – ZSKZ-B, 46/14, 21/18 – ZNOrg in 31/18, v nadaljnjem besedilu: ZON). Zato se s spremembo Uredbe o zavarovanih prosto živečih živalskih vrstah s Priloge 1 predlaga črtanje šakala (*Canis aureus*) s seznama zavarovanih vrst in s tem omogoči trajnostno upravljanje z vrsto po zakonu o divjadi in lovstvu, šakal pa se na tak način uvrsti med divjad. To je mogoče, ker strogega varstva za šakala, evropska zakonodaja s področja ohranjanja narave ne zahteva, vrsta je v ugodnem stanju in se je teritorialno razširila in tudi strokovne raziskave kažejo, da niso več podani razlogi za njegovo zavarovanje v nacionalni zakonodaji. Ker se morajo za upravljanje s šakalom kot divjadjo ustrezno prilagoditi tudi predpisi o divjadi in lovstvu, obenem pa mora biti sprejet tudi načrt upravljanja s šakalom, je za uveljavitev te spremembe predvideno tudi ustrezno prehodno obdobje, in sicer se bo ta sprememba začela uporabljati 1. 5. 2020.

Predlagana je tudi sprememba prvega odstavka 7. člena uredbe, kar je posledica obrazloženega mnenja Evropske komisije z dne 26.7.2019 zaradi neustreznega prenosa prvega odstavka 9. člena Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (v nadaljnjem besedilu: Direktiva o pticah). Evropska komisija namreč meni, da je seznam razlogov za odstopanje v 7. členu uredbe daljši od seznama razlogov iz prvega odstavka 9. člena Direktive o pticah, zato zagotavlja širšo možnost odstopanj od varstva, kot je predvidena v tej direktivi. Direktiva o pticah zlasti ne predvideva odstopanj za preprečevanje resne škode na drugem premoženju. Poleg tega Direktiva o pticah ne predvideva odstopanj iz socialnih in gospodarskih razlogov prevladujočega javnega interesa, razen tistih, ki so v interesu zdravja in varstva ljudi. Evropska komisija meni, da ker ni razlikovanja med varstvenimi režimi in odstopanji za vrste ptic, ki so zavarovane z Direktivo o pticah, ter za druge živalske vrste, ki so zavarovane z Direktivo Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (v nadaljnjem besedilu: Direktiva o habitatih), prenos določb 9. člena Direktive o pticah ni pravilen. Ker je Evropska komisija pozvala Vlado Republike Slovenije, naj v skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije v dveh mesecih sprejme ukrepe, potrebne za uskladitev z obrazloženim mnenjem, je predlagatelj prvotno predlaganim spremembam uredbe zaradi črtanja šakala s seznama zavarovanih vrst dodal tudi potrebne spremembe 7. člena uredbe. Čeprav to ni del obrazloženega mnenja Evropske komisije, je v izogib bodočim očitkom kršitve zaradi večje skladnosti z Direktivo o habitatih predlagan tudi bolj dosleden prenos pri izjemi iz sedme alineje prvega odstavka 7. člena uredbe, tako da se predvideva odstopanje za selektivni odvzem »nekaterih« živali, kot to izrecno zahteva Direktiva o habitatih.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR: (Samo če izberete NE pod točko 6.a.) Uredba nima finančnih posledic.	
8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:	
Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na: <ul style="list-style-type: none"> - pristojnosti občin, - delovanje občin, - financiranje občin. 	NE
Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje: <ul style="list-style-type: none"> - Skupnosti občin Slovenije SOS: NE - Združenju občin Slovenije ZOS: NE - Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE 	
9. Predstavitev sodelovanja javnosti:	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	DA
Objavljen predlog sprememb uredbe prvotno ni vključeval sprememb 7. člena. Te so posledica prejetega obrazloženega mnenja Evropske komisije, ki stopnjuje kršitev Direktive o pticah, saj je julija 2019 prešla v obrazloženo mnenje. Ker je EK pozvala Vlado Republike Slovenije, naj v skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije v dveh mesecih sprejme ukrepe, potrebne za uskladitev z obrazloženim mnenjem, je predlagatelj v izogib začetku postopka na Sodišču EU prvotno predlaganim spremembam uredbe zaradi črtanja šakala s seznama zavarovanih vrst, ki so bile že v postopku spreminjanja in v javni obravnavi, v času medresorskega usklajevanja spremembam uredbe priključil tudi potrebne spremembe 7. člena uredbe.	
Datum objave: 12.6. – 12.7.2019	
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	NE
SIMON ZAJC MINISTER	

Na podlagi prvega odstavka 26. člena in prvega odstavka 81. člena Zakona o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 96/04 – uradno prečiščeno besedilo, 61/06 – ZDru-1, 8/10 – ZSKZ-B, 46/14, 21/18 – ZNOrg in 31/18) Vlada Republike Slovenije izdaja

Uredbo
o spremembi in dopolnitvah Uredbe o zavarovanih prosto živečih živalskih vrstah

1. člen

V Uredbi o zavarovanih prosto živečih živalskih vrstah (Uradni list RS, št. 46/04, 109/04, 84/05, 115/07, 32/08 – odl. US, 96/08, 36/09, 102/11, 15/14 in 64/16) se v 1. členu za četrtim odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) S to uredbo se prenaša prvi odstavek 9. člena Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L št. 20 z dne 26. 1. 2010, str. 7), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2019/1010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o uskladitvi obveznosti poročanja na področju zakonodaje, povezane z okoljem, ter spremembi uredb (ES) št. 166/2006 in (EU) št. 995/2010 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 2002/49/ES, 2004/35/ES, 2007/2/ES, 2009/147/ES in 2010/63/EU Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 338/97 in (ES) št. 2173/2005 ter Direktive Sveta 86/278/EGS (UL L št. 170 z dne 25. 6. 2019, str. 115).«.

2. člen

V 7. členu se v prvem odstavku:

- na koncu druge alineje za vejico doda besedilo »pri čemer se razlog preprečitve resne škode na drugem premoženju ne uporablja za ptice, razlog resne škode na gozdovih pa tudi ne za afriško-evrazijske vodne ptice iz priloge 2 Sporazuma o ohranjanju afriško-evrazijskih selitvenih vodnih ptic (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 16/03),«;
- na koncu tretje alineje za vejico doda besedilo »pri čemer se drugi nujni razlogi prevladovanja javne koristi, ki je lahko tudi socialna ali gospodarska, ne uporabljajo za ptice,« in
- v sedmi alineji za besedo »odvzema« doda beseda »nekaterih«.

3. člen

V prilogi 1 se v poglavju A črta vrstica z besedilom »Canis aureus« in »šakal«.

KONČNI DOLOČBI

4. člen

Spremenjena priloga 1 uredbe se začne uporabljati 1. maja 2020.

5. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-312/2019
Ljubljana, dne ... 2019
EVA 2019-2550-0037

Vlada Republike Slovenije
Marjan Šarec
predsednik

Obrazložitev

K 1. členu:

Ker se z uredbo v naš pravni red prenaša prvi odstavek 9. člena Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (v nadaljnjem besedilu: Direktiva o pticah), je treba dopolniti 1. člen veljavne uredbe še z navedbo te direktive.

K 2. členu:

Republika Slovenija je ob pristopu k Evropski uniji v svoj pravni red prenesla določila Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (v nadaljnjem besedilu: Direktiva o habitatih) in Direktivo o pticah. Prenesla je tudi določbe 9. člena Direktive o pticah in 16. člena Direktive o habitatih. Prenos je bil izveden z izdajo Uredbe o zavarovanih prosto živečih živalskih vrstah (Uradni list RS, št. 46/04, 109/04, 84/05, 115/07, 32/08 – odl. US, 96/08, 36/09, 102/11, 15/14 in 64/16, v nadaljnjem besedilu: uredba). V letu 2017 je Evropska komisija proti Republiki Sloveniji pričela postopek uradnega opomina št. 2017/2106, v katerega je vključila tudi očitke nepravilnega prenosa 9. člena Direktive o pticah. Republika Slovenija je v odgovoru pojasnila razloge za prenos, kot ga je izvedla leta 2004, vendar je Evropska komisija v stopnjevanju kršitve, ki je julija 2019 prešla v obrazloženo mnenje, vztrajala, da je prenos nepravilen. Bistvo očitka Evropske komisije je, da 7. člen ne razlikuje med razlikami v določilih med 16. členom Direktive o habitatih in 9. členom Direktive o pticah. Evropska komisija namreč meni, da je seznam razlogov za odstopanje v 7. členu uredbe daljši od seznama razlogov iz prvega odstavka 9. člena Direktive o pticah, zato zagotavlja širšo možnost odstopanj od varstva, kot je predvidena v tej direktivi. Direktiva o pticah zlasti ne predvideva odstopanj za preprečevanje resne škode na drugem premoženju. Poleg tega Direktiva o pticah ne predvideva odstopanj iz socialnih in gospodarskih razlogov prevladujočega javnega interesa, razen tistih, ki so v interesu zdravja in varstva ljudi. Evropska komisija meni, da ker ni razlikovanja med varstvenimi režimi in odstopanji za vrste ptic, ki so zavarovane z Direktivo o pticah, ter za druge živalske vrste, ki so zavarovane z Direktivo o habitatih, prenos določb 9. člena Direktive o pticah ni pravilen. Ker je Evropska komisija pozvala Vlado Republike Slovenije, naj v skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije v dveh mesecih sprejme ukrepe, potrebne za uskladitev z obrazloženim mnenjem, je predlagatelj v izogib začetku postopka na Sodišču EU prvotno predlaganim spremembam uredbe zaradi črtanja šakala s seznama zavarovanih vrst, ki so bile že v postopku spreminjanja, dodal tudi potrebne spremembe 7. člena uredbe.

Republika Slovenija in Evropska unija sta tudi pogodbenici Sporazuma o ohranjanju afriško-evrazijskih selitvenih vodnih ptic, ki ga je Republika Slovenija ratificirala z Zakonom o ratifikaciji Sporazuma o ohranjanju afriško-evrazijskih selitvenih vodnih ptic (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 16/03, v nadaljnjem besedilu: Sporazum). Ta prav tako ureja isto materijo za vodne ptice in med določili o izjemah celo ne dopušča vseh možnosti izjem, ki jih dopušča Direktiva o pticah. Da Republika Slovenija ne bi imela zakonodaje, ki je v nasprotju z določili mednarodnega prava, se možnost izjem za vodne ptice dodatno oži tudi na možnosti, ki jih dopuščajo določila tega sporazuma.

Zato je predlagana sprememba prvega odstavka 7. člena uredbe, s katero se uvaja razlikovanje med določili 16. člena Direktive o habitatih in 9. člena Direktive o pticah, in sicer tako, da uredba pri pticah ne bo več omogočala odstopanj za preprečevanje resne škode na drugem premoženju, obenem pa tudi ne izjeme zaradi nujnih razlogov prevladovanja javne koristi, ki je lahko tudi socialna ali gospodarska, razen tistih, ki so v interesu zdravja in varstva ljudi. Glede na že pojasnjeno dejstvo, da je Republika Slovenija tudi podpisnica Sporazuma, spremembe obenem predvidevajo, da dopustitev odstopanja pri afriško-evrazijskih pticah, ki so opredeljene v prilogi 2 Sporazuma, ne bo možna iz razloga resne škode na gozdovih.

Čeprav to ni del obrazloženega mnenja Evropske komisije, je zaradi večje doslednosti uskladitve z Direktivo o habitatih predlagana tudi dopolnitev izjeme iz sedme alineje prvega odstavka 7. člena uredbe tako, da se predvideva odstopanje za selektivni odvzem »nekaterih« živali.

K 3. členu

V tem členu se predlaga sprememba uredbe, in sicer, da se iz priloge 1, poglavja A uredbe črta vrsta šakal (*Canis aureus*) in s tem omogoči njeno trajnostno upravljanje po predpisih, ki urejajo lovstvo. Šakal je bil prvič uvrščen na seznam zavarovanih vrst leta 1991. Razlog za zavarovanje je bil, da je bila ob prvem zavarovanju populacija zelo majhna, zato je veljal šakal v Sloveniji za vrsto, ki je v neugodnem stanju.

Ker je uredba v poglavju A priloge 1 šakala opredelila kot zavarovano vrsto, je mogoče v populacijo šakala posegati le izjemoma in pod posebnimi pogoji. V zadnjem desetletju se je vrsta razširila po Sloveniji in je v ugodnem stanju ohranjenosti ter je zaradi večanja populacije in območja razširjenosti potrebno redno upravljanje s populacijo. Sistem strogega varstva zato ni primeren za upravljanje z vrsto, ki ni ogrožena in je v ugodnem stanju ohranjenosti. Pri tem je treba poudariti, da strogega varstva za šakala na način, kot to ureja nacionalna zakonodaja, evropska zakonodaja s področja ohranjanja narave ne zahteva.

Upravljanje z vrsto je možno v okviru obstoječega sistema upravljanja z divjadjo, ki zagotavlja upravljanje s ciljem njene ohranitve zlasti 2. in 4. člen Zakona o divjadi in lovstvu (Uradni list RS, št. 16/04, 120/06 – odl. US, 17/08, 46/14 – ZON-C in 31/18; v nadaljnjem besedilu: ZDLov). Upravljanje z divjadjo temelji na rednem spremljanju stanja in se načrtuje strateško (desetletni načrti) in letno, kar zagotavlja celovito trajnostno gospodarjenje z vrsto v smislu 16. člena Zakona o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 96/04 – uradno prečiščeno besedilo, 61/06 – ZDru-1, 8/10 – ZSKZ-B, 46/14, 21/18 – ZNOrg in 31/18, v nadaljnjem besedilu: ZON). Tak način upravljanja je skladen tudi z evropsko zakonodajo, saj vsebuje mehanizme, ki zagotavljajo ohranjanje vrste v dobrem stanju.

Po Direktivi o habitatih je šakal (*Canis aureus*) uvrščen v prilogo V - Živalske in rastlinske vrste v interesu skupnosti, pri katerih za odvzem iz narave in izkoriščanje lahko veljajo ukrepi upravljanja. To pomeni, da je za to vrsto dopuščeno upravljanje z vrsto na način lova, vendar z omejitvijo, da mora biti zagotovljeno ohranjanje dobrega stanja vrste.

Država članica lahko uvede strožje varstvo od tega iz Direktive, če za to obstajajo določeni razlogi. Glede na podatke o šakalu, ki so bili na voljo v času vstopanja Slovenije v EU, ni bilo razloga, da bi spreminjali status zavarovanja za to vrsto, zato je obveljalo strožje varstvo, kot ga predvideva Direktiva.

Od leta 2014 je šakal je po ZDLov z Uredbo o določitvi divjadi in lovnih dob (Uradni list RS, št. 101/04 in 81/14) opredeljen kot divjad, vendar je mogoče posegati v populacijo šakala samo v okviru izjem Uredbe, zato na področju upravljanja s šakalom obstaja tudi pravna kolizija.

Aktualni podatki kažejo, da se je populacija šakala v Sloveniji v zadnjem desetletju povečala, prav tako tudi območje razširjenosti, hkrati pa je populacijski trend izrazito naraščajoč, primeren potencialni življenjski prostor pa še ni zaseden. Poleg širjenja je zanj značilno tudi zelo hitro naraščanje številčnosti v vseh državah/območjih, ki jih je poselil npr. Srbija, Hrvaška, Bolgarija, Madžarska (Potočnik in sod., 2018²).

¹ Uredba o zavarovanju ogroženih živalskih vrst (Uradni list RS, št. [57/93](#), [61/93 – popr.](#), [69/00](#), [98/02](#) in [46/04](#))

² Kos, I., Potočnik, H., Boljte, B., Flajšman, K., Jeleničič, M., Kavčič, I., Kljun, F., Konec, M., Kuralt, Ž., Levanič, T., Majič Skrbinšek, A., Pokorny, B., Skrbinšek, T. & A. V. Stronen, 2018: Prostorska razporeditev, številčnost, ocena populacijskih trendov in potencialno širjenje areala vrste zlati šakal (*Canis aureus* L.) v Sloveniji, (V1-1626), Ciljni raziskovalni program »Zagotovimo.si hrano za jutri«, sofinancerja: Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Javna agencija za raziskovalno dejavnost RS. 139 str. http://www.mkgp.gov.si/fileadmin/mkgp.gov.si/pageuploads/podrocja/Lovstvo/Raziskave_v_lovstvu/Koncn_o_porocilo_CRP_Sakal_FIN_20190313.pdf

Zavod RS za varstvo narave je izdelal oceno ogroženosti šakala po metodi IUCN3 in ugotovil, da vrsta v Sloveniji ni ogrožena. Torej ni razlogov, da bi s populacijo šakala upravljali v okviru strogega zavarovanja, ampak jo lahko ohranjamo v okviru trajnostnega gospodarjenja po ZDlov. Trajnostno gospodarjenje na ta način zagotavljajo 10-letni načrti, ki imajo isti cilj kot strateški dokumenti za zavarovane vrste (splošni cilj trajnostnega gospodarjenja je, ohranjati populacijo vrste na taki ravni, da ne postane ogrožena), in letni načrti za izvajanje upravljalških ukrepov.

Na ta način se upravljalški cilji dosegajo skladno z Direktivo o habitatih in niso v nasprotju s cilji varstva narave.

Zavod RS za varstvo narave je izdelal oceno ogroženosti šakala v Sloveniji po merilih IUCN (IUCN, 2012a, 2012b). Najprej so ocenili predhodno ogroženost tako, da so ocenili ogroženost na nacionalni ravni, upoštevajoč naslednja merila:

- A – Zmanjšanje velikosti populacije;
- B – Geografski obseg v obliki območja pojavljanja ali območja prisotnosti;
- C – Majhnost populacije, ki še nadalje upada;
- D – Majhna populacija;
- E – Verjetnost izumrtja.

Ker je slovenska populacija del večje populacije, je bilo treba tako dobljeno oceno na nacionalni ravni preveriti še v regionalnem okviru z naslednjimi merili:

- ali se v Slovenijo priseljuje dovolj razmnoževanja sposobnih osebkov, ki bi se tu lahko razmnoževali;
- ali so možnosti, da bo imigracija šakalov v bodoče upadla;
- ali je slovenska populacija šakala ponorna.

Zavod RS za varstvo narave je po preveritvi meril na nacionalni in regionalni ravni opredelil oceno ogroženosti populacije šakala v Sloveniji:

Populacija šakala se v Sloveniji veča in prostorsko širi. Modeliranje življenjskega prostora vrste je pokazalo, da vrsta še ni poselila vsega primernehabitata v Sloveniji. Vrsta je tudi zelo mobilna. Povezanost populacije s Hrvaško in Madžarsko, kjer sta ključna dela pripadajoče panonsko-balkanske in jadranske populacije, se bistveno ni spremenila in je vzpostavljena, kar ob krepitvi matičnih populacij pomeni še dodatno jamstvo za ugodno stanje slovenske populacije.

Šakal v Sloveniji ni ogrožena vrsta in se uvršča glede na stopnjo ogroženosti med vrste, za katere je skrb zanemarljiva (LC – least concerned).

Prisotnost šakala v Sloveniji je bila sistematsko zbrana v letih 2016 – 2018 v okviru sistematskega nacionalnega monitoringa (Kos, I. in sod., 2018). Pri tem so sodelovali upravljalci lovišč iz vse Slovenije. Poleg tega so na podlagi vseh zbranih podatkov o pojavljanju izdelali model razširjenosti šakala v Sloveniji.

Podatki kažejo, da se je od leta 1952 območje šakala v Sloveniji postopno in stalno povečevalo, prav tako tudi številčnost. Prisotnost, razširjenost in ustreznost habitata za šakala v Sloveniji je bila v okviru projekta ocenjena na podlagi dveh metodoloških pristopov:

1. na podlagi ekspertnega modela, ki je vključeval vse biološko pomembne (trenutno poznane dejavnike) spremenljivke, ki določajo kakovost življenjskega prostora šakala, in
2. na podlagi modela primernosti prostora za šakala vključujoč 10 okoljskih spremenljivk.

Velikost populacije so ugotavljali s popisovanjem števila osebkov, ocenjenega na podlagi ekstrapolacije velikosti območja z zaznanimi teritorialnimi osebki (249 območij). Ocena populacije je 750 – 1000 osebkov. S primerjalno analizo genetskih vzorcev osebkov iz dalmatinske in panonske populacije so potrdili, da je večina osebkov v Sloveniji panonskega porekla.

³ Zavod RS za varstvo narave, 2018: Varstveni status šakala v Sloveniji, dopis št. 8-IV-252/2-O-19/DV z dne 15. 5. 2019.

Iz spremljanja števila podatkov in njihovega prostorskega pojavljanja je razvidno, da je populacijski trend vrste hitro naraščajoč, tako številčno kakor tudi prostorsko. Vrsta se širi predvsem na območja primerne prostora, kar so potrdili tudi z izdelanim modelom primerne prostora.

Zadostnost oziroma obseg in kvaliteta habitata za šakala v Sloveniji sta v tem pogledu zelo natančno opredeljena, zaradi česar je habitat ovrednoten kot primeren za poselitev.

Šakal poseljuje od človeka spremenjeno, pretežno antropogeno krajino, ki se bo tako na lokalni kot na globalni ravni v bodoče le še povečevala, zato ni velike verjetnosti, da bi ustreznost habitata v prihodnosti omejevala populacijo šakala.

Model primernosti habitata je pokazal, da vrsta še ne poseljuje vsega primerne habitata, zato lahko sklepamo, da se bo populacija v Sloveniji lahko še povečala oziroma razširila območje pojavljanja.

Ker ne obstajajo več razlogi za strogo varstvo se omogoči, da se šakal (*Canis aureus*) trajnostno upravlja po predpisih, ki urejajo lovstvo.

K 4. členu

Po črtanju vrste šakal s seznama zavarovanih vrst šakal postane divjad po predpisih, ki urejajo divjad in lovstvo. Ker pa je pogoj za začetek upravljanja z vrsto po predpisih, ki urejajo lovstvo, sprejetje lovsko upravljalnih načrtov, je treba zagotoviti dovolj dolgo prehodno obdobje za pripravo in sprejetje teh načrtov, saj bi v nasprotnem primeru prišlo do pravne praznine. Zato je v tem členu predvideno, da se 2. člen uredbe začne uporabljati 1. maja 2020, ko bodo ti načrti tudi sprejeti. Prehodno obdobje je potrebno tudi zaradi sprememb predpisov o divjadi in lovstvu, s katerimi bodo izvedene tudi druge potrebne pravnoformalne prilagoditve za začetek upravljanja s šakalom.

K 5. členu:

Uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.